

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10P/52/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313204765
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5313204765.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci navrhovateľky: Y. S., C.. Č., W.. XX.X.XXXX, F. XXX XX C. XXX, právne zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Pohanchenikom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Palárikova 93, 022 01 Čadca, proti odporcovi: Y. S., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX L. XXX, štátnemu príslušníkovi Slovenskej republiky, právne zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, v spojenom konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu N. S.V., W.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, štátnemu príslušníkovi Slovenskej republiky, v konaní zastúpenému súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, A. Hlinku 8, 022 01 Čadca a o návrhu navrhovateľky ako matky maloletého dieťaťa o zmenu rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým, takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo účastníkov - navrhovateľky Y. S., C.. Č., W.. XX.X.XXXX E. I. Y. S., W.. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.X.XXXX v Staškove, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Obce Staškov vo zväzku 8, ročník 2012, na strane 190, pod poradovým číslom 5, r o z v á d z a .

Maloletého syna účastníkov N. S., W.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matke, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec maloletého j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého syna N. S., W.. XX.XX.XXXX sumou 130,- eur mesačne, k rukám matky maloletého so splatnosťou vždy do 25. dňa v príslušného kalendárneho mesiaca.

Súd u p r a v u j e styk otca s maloletým synom N. S., W.. XX.XX.XXXX, na každý páry kalendárny týždeň v čase od 13.00 h do 15.00 h v nedeľu a každý nepárny kalendárny týždeň v čase od 13.00 h do 15.00 h v sobotu s tým, že matka je povinná maloletého pripraviť a odovzdať otcovi v stanovený čas v mieste svojho bydliska a otec je povinný dieťa matke v stanovený čas na rovnakom mieste odovzdať.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, podaným na Okresnom súde Čadca dňa 20.5.2013, navrhovateľka požiadala súd o rozvod svojho spoločného manželstva s odporcom, uzavretého dňa 28.4.2012 v Staškove; na čas po rozvode navrhla maloletého syna účastníkov N. S., W.. XX.XX.XXXX zveriť do svojej osobnej starostlivosti a odporcu ako otca zaviazat' povinnosťou prispievať na výživu maloletého syna

sumou 180,- eur mesačne. Navrhla tiež upraviť rozsah a podmienky styku otca s maloletým synom na každý páry vikend v nedeľu v čase od 13.00 h do 15.00 h a každý nepáry vikend v sobotu od 13.00 h do 15.00 h v prítomnosti matky maloletého. Návrh odôvodňuje vznikajúcimi nezhodami manželov krátko po uzavretí manželstva - vyčítajúc odporcovi neskoré príchody domov, nedostatok záujmu o rodinu, komunikáciu a vyvolávanie hádok medzi manželmi. Podľa navrhovateľky odporca uprednostňuje rodinu svojich rodičov, kde pracuje do neskorého večera na gazdovstve. Manželia spolu nežijú v spoločnej domácnosti už sedem mesiacov. Dňa 05.5.2013 odporca navrhovateľku fyzicky napadol, udrel ju v čase, keď držala na rukách ich syna. Po fyzickom napadnutí už navrhovateľka nie je ochotná obnoviť manželské spolužitie s odporcom.

Odporca sa k návrhu navrhovateľky písomne vyjadril prostredníctvom podania svojho právneho zástupcu zo dňa 26.6.2013. S rozvodom manželstva súhlasil, nie však s dôvodmi uvedenými v cit. návrhu navrhovateľky. Podľa neho sa manželka k nemu správala vulgárne, podceňovala ho, vyčítala mu, že nevie zarobiť peniaze, že nič v živote nedokáže. Pre prípad rozvodu manželstva súhlasil so zverením maloletého syna do osobnej starostlivosti matke, nie však s navrhovanou výškou výživného, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 4P/116/2012 zo dňa 04.12.2012 vo výške 130,- eur mesačne, ktoré však vzhľadom na svoje nízke príjmy popri výdavkoch zo živnosti a ďalších nevyhnutných výdavkoch na jeho vlastnú výživu nedokáže platiť - navrhujúc preto výživné na maloletého v sume 80,- eur mesačne. Súhlasil s rozsahom navrhovanej úpravy svojho styku s maloletým synom, nie však s navrhovanou podmienkou prítomnosti matky maloletého.

Ďalším návrhom na začatie konania, podaným na Okresnom súde Čadca dňa 07.6.2013 (zaevidovaným v registri súdu pod sp. zn. 10P/56/2013), navrhovateľka ako matka maloletého požiadala súd o zmenu rozhodnutia súdu o podmienkach úpravy styku otca s maloletým synom N. S., W.. XX.XX.XXXX - a to právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4P/116/2012-53 zo dňa 04.12.2012, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu rodičov maloletého N. S., W.. XX.XX.XXXX, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke a otec sa s účinnosťou od 01.11.2012 zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 130,- eur mesačne a tiež dohodu o styku otca s maloletým synom, podľa ktorej je otec oprávnený stykať sa s maloletým každý páry týždeň v čase od 13.00 h do 15.00 h v nedeľu a každý nepáry týždeň v čase od 13.00 h do 15.00 h v sobotu s tým, že matka je povinná dieťa pripraviť v stanovený čas v mieste svojho bydliska a otec je povinný dieťa matke vrátiť v stanovený čas v mieste bydliska matky - navrhujúc (zhodne s cit. petitom návrhu o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov k maloletému na čas po rozvode) zmenu cit. rozsudku súdu o styku otca s maloletým synom v nezmenenom čase a rozsahu, avšak s podmienkou prítomnosti matky maloletého, s odôvodnením, že pri styku otca s maloletým dochádza k stresovým situáciám, keď otec maloletého nasilu odlučuje od matky a nevedí mu ani plač a psychické vypätie dieťaťa, odmietajúceho odlúčenie od matky. Matka preto navštívila s maloletým synom i všeobecnú lekárku dieťaťa, ktorá v lekárskej správe zo dňa 04.6.2013 potvrdila, že maloletý je závislý na starostlivosti matky, má s ňou pevnú väzbu a vzhľadom na psychický vývoj dieťaťa neodporúča jeho odlúčenie od matky.

Súčasne s cit. návrhom vo veci samej (o zmenu rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom) matka podala na súde i návrh na nariadenie predbežného opatrenia, navrhujúc z identických dôvodov, aby súd v záujme zdravia maloletého dieťaťa i dočasne upravil pomery rodičov a maloletého dieťaťa - formou predbežného opatrenia, navrhujúc až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej predbežnú úpravu podmienok styku otca s maloletým synom zhodne so svojim cit. návrhom vo veci samej.

Okresný súd Čadca uznesením sp. zn. 10P/52/2013, 10P/56/2013 zo dňa 14.6.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoP/87/2013-34 zo dňa 27.9.2013 návrhu matky maloletého vyhovel a nariadil predbežné opatrenie, ktorým styk otca s maloletým synom upravil v rozsahu a za podmienok podľa cit. právoplatného rozsudku č.k. 4P/116/2012-53 zo dňa 04.12.2012, dočasne však v prítomnosti matky maloletého. Výrokom II/ cit. uznesenia sp. zn. 10P/52/2013, 10P/56/2013 zo dňa 14.6.2013 okresný súd ďalej rozhodol o spojení oboch konaní - vo veci návrhu navrhovateľky o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov k maloletému na čas po rozvode a vo veci navrhovateľky ako matky maloletého o zmenu rozhodnutia súdu o podmienkach úpravy styku

otca s maloletým - na spoločné konanie, pod spoločnou spisovou značkou skôr na súde začatého konania sp. zn. 10P/52/2013 a o predmete oboch takto spojených vecí rozhodol týmto rozsudkom.

Na pojednávaní vo veci samej dňa 06.11.2013 (uskutočnenom v neprítomnosti zástupcu kolízneho opatrovníka maloletého, za splnenia procesných podmienok podľa ust. § 101 ods.1,2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov - „OSP“) - po tom, ako sa vzhľadom na nesúhlas oboch manželov sa minulo účinkom úsilie súdu o zmierenie manželov, podľa ust. § 100 ods.2 OSP, súd v konaní o návrhu navrhovateľky v časti navrhovaného rozvodu manželstva na vykonaných dokazovaním zistený skutkový stav veci (§§ 120 a nasl., § 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP) aplikoval ustanovenia zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“) - konkrétne ust. § 22, § 23 v spojení s čl. I Základných zásad, § 1 ods.2, § 18, § 19 ods.1 Zákona o rodine.

Návrhu navrhovateľky vyhovel a manželstvo účastníkov za súhlasu odporcu rozviedol, konštatujúc splnenie zákonných podmienok podľa cit. ustanovení Zákona o rodine, po zistení, že ich manželstvo v podstate ani nikdy nezačalo plniť zákonom sledovaný účel v zmysle ust. §§ 18, 19 Zákona o rodine. Navrhovateľka ani odporca sa vzhľadom na svoju zjavnú nezrelosť, nepripravenosť na vstup do manželstva a takisto pre nedostatok iných materiálnych podmienok nedokázali osamostatniť a každý z nich v tomu primeranom rozsahu odpútať od svojho dovtedajšieho rodinného zázemia, v záujme identifikovania sa a presadenia sa ako ich spoločným manželstvom založenej novej rodiny. Takýto stav sám osebe, v nekonfliktnom a ústretovom rodinnom prostredí, nemusí byť na prekážku riadneho fungovania mladého manželstva, v individuálnom posudzovanom prípade však ňou očividne je. Vzhľadom na nemennosť tohto stavu a postoj oboch manželov ani podľa názoru súdu nemožno reálne očakávať ich riadne manželské spolužitie ani v budúcnosti; rozvod manželstva v takom prípade nie je ani v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa účastníkov.

Rozhodujúc o úprave pomerov rodičov k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode (§ 113 ods.1 OSP), vrátane podmienok styku otca s maloletým synom (súčasne ako predmete pôvodne samostatného cit. návrhu matky maloletého), súd predmet tejto časti konania posudzoval podľa ust. § 24 ods.1,3, § 25 ods.1 až 4 Zákona o rodine v spojení s ust. § 62 ods.1 až 5 a §§ 75 a nasledujúcich Zákona o rodine. Zastupovanie a správu majetku maloletého dieťaťa upravujú ust. §§ 31 a 32 Zákona o rodine.

S konaním o rozvod manželstva zo zákona spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode je konaním, ktoré môže súd začať i bez návrhu (§ 81 ods.1 OSP) a v ktorom súd návrhmi účastníkov nie je viazaný, postupuje z úradnej povinnosti, sledujúc pritom v zmysle ust. čl. 3 ods.1 a súvisiacich ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, prijatého v New Yorku 20. novembra 1989, ktorého signatárom je i Slovenská republika (uverejneného v našej zbierke zákonov oznámením FMZV č. 104/1991 Zb.), čl. 41 v spojení s čl. 7 ods.5 Ústavy Slovenskej republiky (úst. zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a ust. §§ 22 a nasl. a §§ 28 a nasl. Zákona o rodine najlepším záujmom maloletého dieťaťa.

Zverenie maloletého dieťaťa na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matke zodpovedá návrhu oboch rodičov maloletého a je v súlade s faktickým stavom výlučnej osobnej starostlivosti matky o dieťa, v tomto veku dieťaťa nevyhnutnej a prioritnej.

Pri posudzovaní výšky výživného na maloletého súd vychádzal z rozhodných pomerov zistených v čase rozhodnutia (§ 154 ods.1 OSP), posudzujúc výsledky vykonaného dokazovania, vyjadrenia oboch rodičov a súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka opäť predovšetkým v prospech a so zreteľom na záujem maloletého dieťaťa (ako je vyššie uvedené).

Naposledy Okresný súd Čadca konal a rozhodol vo veci starostlivosti o maloletého syna účastníkov vyššie citovaným rozsudkom č.k. 4P/116/2012-53 zo dňa 04.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2012. Súd takto schválil rodičovskú dohodu rodičov maloletého, z ktorých matka vo svojom

návrhu na začatie konania navrhovala výživné na maloletého syna vo výške 200,- eur mesačne a otec v písomnom vyjadrení k jej návrhu deklaroval svoju schopnosť prispievať na výživu maloletého len v sume 50,- eur mesačne. Matka spolu s maloletým bývala v domácnosti u svojich rodičov, jej jediným vlastným príjmom bol rodičovský príspevok. Dokončievala si štúdium na strednej škole, pripravovala sa na skúšky podľa individuálneho plánu. Otec maloletého takisto býval v domácnosti u svojich rodičov, pracoval na živnosť vo firme Františka Ondrejáša v Čadci, deklarujúci svoj príjem v r. 2011 v priemere 420,- eur brutto.

Na pojednávaní vo veci samej navrhovateľka oproti svojmu cit. návrhu i cit. predchádzajúcemu rozhodnutiu súdu navrhovala výživné na maloletého syna vo výške 150,- eur mesačne s odôvodnením, že suma naposledy určeného výživného na maloletého nepostačuje na úhradu všetkých výdavkov spojených so zabezpečením výživy maloletého. Odporcu v zmysle svojho cit. vyjadrenia naopak žiadal naposledy súdom určené výživné znížiť na 80,- eur mesačne s odôvodnením, že súdom schválená rodičovská dohoda v predchádzajúcom konaní bola otázkou jeho dobrej vôle a ďalej, že v dôsledku ekonomickej krízy zarobí menej.

Podľa vyhlásení oboch rodičov maloletých detí a z účastníkmi predložených a súdom zabezpečených ďalších potvrdení a správ o ich pomeroch, súd zistil, že navrhovateľka ako matka maloletého je v čase rozhodovania súdu v tejto prejednávanej veci naďalej na rodičovskej dovolenke s maloletým synom, jej príjmom je rodičovský príspevok, v r. 2013 vo výške 199,60 eur mesačne. Odporca ako otec maloletého je živnostníkom, vykonávajúcim naďalej na živnosť prácu (stavebno - stolársku výrobu) vo firme Františka Ondrejáša, s miestom podnikania v Čadci, na základe predloženej príkaznej zmluvy uzavretej na r. 2013 a jeho priemerný hrubý príjem predstavuje podľa predloženého potvrdenia 450,- eur mesačne, podľa jeho vlastného vyjadrenia na pojednávaní 588,- eur mesačne. Súd dodáva, že rodičia maloletého i v čase rozhodovania v tejto prejednávanej veci žijú oddelene, každý u svojich rodičov a štruktúra a výška ich výdavkov je nezmenená oproti výdavkom zisteným v predchádzajúcom konaní o výživnom.

Súd hodnotením výsledkov vykonaného dokazovania (§ 132 OSP) konštatuje, že za pomerne krátke obdobie jedenástich mesiacov od posledného predchádzajúceho rozhodnutia, ktorým súd upravil rozsah zákonnej vyživovacej povinnosti otca k maloletému synovi, nedošlo k takej kvalifikovanej (podstatnej) zmene pomerov na strane oprávneného maloletého dieťaťa alebo na strane jeho rodičov ako povinných, ktorá by a to i s prihliadnutím na všeobecný nárast životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine) odôvodňovala odlišné rozhodnutie o výživnom na maloleté dieťa. Okresný súd Čadca v čase posledného predchádzajúceho rozhodovania o rozsahu vyživovacej povinnosti otca maloletého mal k dispozícii a prihliadal na všetky z hľadiska skúmania schopností a možností oboch rodičov maloletého v zmysle ust. § 75 ods.1 Zákona o rodine rozhodujúce skutočnosti, vrátane zárobkových možností otca maloletého, jeho výdavkov i potrieb maloletého dieťaťa už v čase po odchode otca zo spoločnej domácnosti rodičov dieťaťa. Otec maloletého v konaní v tejto prejednávanej veci neuviedol a nepreukázal žiadne iné skutočnosti, spôsobilé prevážiť jeho záujem na nižšom výživnom v neprospech chráneného najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, súčasne ani matka maloletého nepreukázala takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie dosiaľ určeného výživného (vo výške, ktorá i podľa názoru súdu v tejto veci zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám v zmysle § 75 ods.1 Zákona o rodine). Ako nepravdivé sa ukázalo tvrdenie otca maloletého o nižšom zárobku oproti predchádzajúcemu konaniu a jeho argumentácia o stanovení výživného na dieťa v predchádzajúcom konaní len na základe jeho „dobrej vôle“ a nie rozhodnutia súdu, tobôž ak bola prednesená právny zástupcom odporcu, je neprípustná, znevažujúca inštitút právoplatného rozhodnutia súdu v právnom štáte (§ 159 OSP a § 24 ods.3 Zákona o rodine) a možnosť jeho zrušenia alebo zmeny vo veciach starostlivosti o maloletých len po preukázaní existencie kvalifikovanej podstatnej zmeny pomerov (§ 26 v spojení s ust. § 78 Zákona o rodine a § 163 ods.2 OSP) - k tomu súd ďalej odkazuje napr. i na rozhodnutie publikované vo vtedajšej Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov pod č. R 2/1974.

Okrem všeobecných zákonných hľadísk v ust. § 75 Zákona o rodine pri svojom rozhodovaní o výške výživného súd pri posudzovaní pomerov oboch rodičov ako povinných z titulu zákonnej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, predovšetkým otca maloletého ako rodiča, ktorý na rozdiel od matky nezabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa, kládol osobitný dôraz na zmienenú osobnú starostlivosť

len jedného z rodičov (matky) o maloletého a domácnosť, v ktorej dieťa u matky žije (§ 62 ods.4 Zákona o rodine), vzhľadom na vek maloletého v značnej miere nahradzujúcu plnenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu vo finančnej forme, na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods.2 Zákona o rodine) a na prednosť výživného na dieťa pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods.5 Zákona o rodine).

V medzi rodičmi spornej otázke potreby prítomnosti matky maloletého pri styku otca s maloletým súd po vykonaní dokazovania vo veci samej (na rozdiel od rozhodovania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia procesným postupom podľa §§ 74 a nasl. v spojení s § 102 OSP) konštatuje, že s výnimkou jedného, matkou maloletého v cit. návrhu opísaného incidentu, spôsobeného nezrelosťou, nedostatočným vzájomným rešpektom a nevhodným spôsobom komunikácie rodičov dieťaťa v krízovom období ich vzťahu po nútenom odchode otca zo spoločnej domácnosti, súd v čase vyhlásenia rozsudku v tejto prejednáwanej veci nezistil žiadne iné závažné skutočnosti, ktoré by i vzhľadom na pomerne obmedzený časový rámec realizácie styku (zodpovedajúci však tomuto veku dieťaťa) opodstatňovali nevyhnutnosť matkou maloletého navrhovaného opatrenia jej osobnej prítomnosti pri styku otca s maloletým synom. Naopak vzhľadom na skôr súdom uvedené, v tomto konaní vo veci samej zistené skutočnosti, až dokiaľ rodičia psychicky nevyspejú, práve prítomnosť matky pri styku otca s dieťaťom môže viesť ku konfliktným situáciám, ktorým by tak mohlo byť dieťa vystavené. Argument o útlom veku dieťaťa i v spojení s cit. lekárskou správou zo dňa 04.6.2013 vo vzťahu k rodičmi navrhnutým a súdom v predchádzajúcom konaní schváleným podmienkam styku otca s maloletým synom (v tom čase takmer o rok mladším) takisto neobstojí. Otec sa s maloletým synom stýka i v priebehu konania vo veci samej, dočasne za podmienok upravených cit. predbežným opatrením a súd ani vypočutím matky maloletého nezistil žiadne také jeho správanie, ktoré by mohol hodnotiť ako ohrozujúce záujem maloletého dieťaťa. Realizáciou styku otca s maloletým bez prítomnosti matky sa v podmienkach účastníkov realizuje nielen vzájomné právo na styk rodiča a dieťaťa, ale aj takéto vzájomné právo medzi dieťaťom a širším príbuzenstvom rodiča.

Súd preto, nezisťiac od posledného predchádzajúceho rozhodnutia súdu vo veci starostlivosti o maloletého takú podstatnú zmenu pomerov na strane maloletého a jeho rodičov, rozhodol o úprave pomerov rodičov k maloletému i na čas po rozvode v celom rozsahu zhodne s cit. rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 4P/116/2012-53 zo dňa 04.12.2012, tzn. okrem zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matke tiež v časti o určení výživného na maloletého a nakoniec i v časti podmienok úpravy styku otca s maloletým.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods.1 v spojení s ust. § 144 OSP - s prihliadnutím na zistené okolnosti veci, ktoré viedli k rozvratu manželstva účastníkov nezisťiac podmienky pre zaviazanie odporcu čo i čiastočnou povinnosťou náhrady trov konania o rozvod manželstva podľa návrhu navrhovateľky.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Tento rozsudok je v časti výroku odsudzujúceho na plnenie výživného predbežne vykonateľný; lehota na plnenie plynie od jeho doručenia (§ 162 ods.1,2 OSP).

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko. Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska (§ 27 ods.1,2 Zákona o rodine).